

Te vroeg gejuicht!

(Zu früh gefreut!)

Blijspel in drie bedrijven

door

BERND GOMBOLD

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TE VROEG GEJUICHT! – ZU FRÜH GEFREUT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © by Deutscher Theaterverlag Weinheim

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Alfred Rietveld – weduwnaar en eigenaar van de hoeve; goedmoedig, vriendelijk en altijd tot een compromis bereid

Adrie – zijn zoon, die nog niet zo goed weet wat hij met het vrouwelijk geslacht aan moet

Oma – moeder van Alfred, nog altijd geïnteresseerd in haar omgeving, maar ook al een beetje dement en bovendien zo doof als een kwartel

Gemma – dochter van een bevriende landbouwer uit de buurt en dol op Adrie; naïef, impulsief, temperamentvol en altijd rechtuit; lomp in de omgang, maar nochtans een goede ziel

Ernest Grondijs – burgemeester, die het zeer goed met zichzelf getroffen heeft; arrogant, dominerend en vooral achterbaks

Volkert Engerling – zijn kompaan; vooral op het negatieve vlak niet de mindere van de burgemeester en ook minstens net zo onbetrouwbaar

Mira Mestrom – Fanatiek milieuactiviste; niet op haar mondje gevallen; haar outfit laat geen enkele twijfel bestaan over haar ambitie

Lien – postbode, die zeer veel over de gemeenschap weet, omdat ze haar post niet alleen rondbrengt, maar ze, als extra service aan de ontvangers, ook eerst zelf leest

Margret Terheul – sympathieke geologe, die een belangrijke rol speelt, omdat haar bevindingen van cruciaal belang zijn voor velen

DECOR:

Het verhaal speelt in de woonkamer van een boerenfamilie, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een open doorgang naar de slaapkamers. In de korte kant rechts een deur naar de keuken. In de brede achterwand een deur, of open doorgang, naar buiten. Daarnaast een raam, dat geopend moet kunnen worden.

De inrichting van de kamer kan naar eigen goeddunken, afhankelijk van de mogelijkheden ter plekke. Wel dient van het interieur een soort omastoeel deel uit te maken en moet ook ergens een foto staan of hangen van de overleden vrouw van de boer, maar niet opvallend.

EERSTE BEDRIJF

Vroeg in de ochtend; het vertrek maakt een onopgeruimde indruk.

Ernest: *(met Volkert door het raam kijkend, duwt het een stukje open)*
Zo te zien slapen ze hier nog. Voel eens *of* de deur open is. *(komen op via midden)* Niet eens afgesloten! De deur open, het raam open, die boeren leven in een grenzeloos godsvertrouwen.

Volkert: *(in jagerstenuw en met wichelroede, om zich heen kijkend, minachtend)* Wat valt er hier ook te halen. En hoe kan men om deze tijd nog op een oor liggen? Ik heb met mijn bouwbedrijf nu al het eerste duizendje in de knip!

Ernest: Je bedoelt, dat je op dit moment van de dag al iemand bedrogen hebt?

Volkert: *(grijnzend)* Door de bod genomen ontwaken elke morgen wel een paar stomkoppen en die daar *(nikt op links)* is er een van. *(misprijzend om zich heen kijkend)* Die hier hebben alleen maar Onze Lieve Heer als toezichthouder en die kan niet overal tegelijk zijn.

Ernest: *(met blik op de foto)* En de zorgende hand van de moeder ontbreekt hier ook. Het goede mens is al jaren geleden gestorven.

Volkert: Laten we maar liever naar de betreffende plek gaan en hier later nog eens terugkomen. Wat wil je trouwens nu al van die Rietveld?

Ernest: Ik heb toch contact opgenomen met dat bureau voor bodemonderzoek en hen geschreven, dat de geoloog, die ze sturen, hier bij Rietveld dient te overnachten. Weet je, als die in de Groene Linde gaat logeren, weet binnen de kortste keren iedereen wat hij hier komt doen.

Volkert: Vroeg of laat zullen de mensen het toch wel te horen krijgen.

Ernest: Ik wil de officiële bekendmaking toch gebruiken als opening van mijn verkiezingscampagne, om weer opnieuw als burgemeester van Gronsbeek gekozen te worden. De eerste klap is een daalder waard!

Volkert: *(met nadruk)* "Bad" Gronsbeek, bedoel je. Binnen afzienbare tijd ben jij burgemeester van "Bad Gronsbeek"! Ernest, je collega's zullen paars, geel en groen worden van afgunst!

Ernest: Ik hoop, dat je gelijk hebt, Volkert.

Volkert: Geloof me, mijn wichelroede heeft me nog nooit bedrogen! *(dwepend)* Ik weet het voor de volle honderd procent zeker! Onder dit beschermd natuurgebied bruist een gigantische thermale warmwaterbron van het zuiverste zwavelgehalte. Ik kan het bij wijze van spreken ruiken! Ernest, hier bouwen we het grootste thermaalbad en kuurcentrum, dat ons land ooit gezien heeft! Gronsbeek, ik bedoel

"Bad" Gronsbeek, wordt een ultieme oase voor fitness, wellness en gezondheid!

Ernest: Je spreekt een aardig woordje van over de grens zeg!

Volkert: (*draaft door*) Dan ben ik met mijn aannemersbedrijf de komende jaren onder de pannen! En jij, Ernest, wordt dan de president van de bond voor thermaalbaden in ons land! Wat denk je, dat dat aan neveninkomsten gaat opbrengen!

Ernest: (*dromend*) Laten we hopen, dat je gelijk hebt, Volkert. Het zou natuurlijk geweldig zijn! Bad Gronsbeek en ik als president van die bond! (*laat de woorden op zijn tong smelten*) President Ernesto Grondijs, burgemeester van Bad Gronsbeek! Klinkt als een klokje!

Volkert: (*enthousiast en met gebaren*) Ik zie het al vóór me! Een enorm thermaalbad, waarvan het dak opengeschoven kan worden en zodoende een saunalandschap te zien geeft, waarin de naakte schoonheden bij bosjes te bewonderen zijn. En in het afkoelbassin bouwen we ondergronds een onzichtbare camera in! Je zult ervan staan te kijken, wat die voor opwindende plaatjes te zien gaat geven! En dan de tuin, Ernest! Enorm groot, met in het centrum ervan een paviljoen, waarin de kuurconcerten gegeven worden! (*nonchalant om zich heen doelend*) Deze bedoening hier moet dan natuurlijk met de grond gelijk gemaakt worden! Maar dat hoeven we Rietveld nu nog niet aan zijn neus te hangen. Die krijgt een paar euro schadevergoeding en daar moet hij het dan maar mee doen. (*weer enthousiast*) Ik zweer het je, jongen, dat wordt het helemáál! Ik voel het gewoon!

Ernest: Alles goed en wel, Volkert, maar ik verlaat me toch liever op de bevindingen van de geoloog, dan op jouw gevoel.

Volkert: (*opgewonden*) Kom mee, Ernest, kom mee! Dan zal ik je de plek laten zien waar de wichelroede uitslaat als bezeten en waar je de zwavel kunt ruiken! Je hoeft nog geen meter diep te graven om de gele zwavelsporen al te kunnen zien! Laten we gaan! Komen we hier daarna nog wel even terug!

Ernest: (*peinzend*) Bad Gronsbeek, dat klinkt verdomd goed! (*beiden willen af*)

Gemma: (*op hetzelfde moment op via midden, met een doos eieren*) Oh, meneer de burgemeester, had ik u haast ondersteboven gelopen! Maar eh, wat doet u eigenlijk hier? Bent u soms ook gekomen om Adrie te wekken?

Ernest: (*nors*) Kijk een beetje uit waar je loopt! In de koeienstal kun je zo rondrennen, maar niet hier. En luister, als die twee (*nikt op links*) nog eens ooit voornemens mochten zijn op te staan, kun je hen berichten, dat de burgemeester hier was en later nog eens in een

belangrijke aangelegenheid zal terugkomen! (*haar opnemend*) En je zou je wel eens een beetje mogen wassen en wat beter kleden! Het is toch geen gezicht zo!

Volkert: Wie is dat?

Ernest: (*samen af*) De dochter van Berends, de hoeve, net buiten het beschermd natuurgebied.

Gemma: Wat heeft die ermee te maken hoe ik erbij loop? Dat hij zich met zijn eigen zaken bemoeit! (*roept in links*) Adrie, opstaan! Ik ben het, Gemma, en ik heb eieren meegebracht! (*begint op te ruimen, roept weer*) Adrie, komt er nog wat van? (*in zichzelf*) Zou ik hem met een emmer water...? Nee, maar beter van niet. Pa heeft gezegd, dat ik 'm zachtjes moet wekken, anders wil hij me nooit. (*af in links, zoetjes*) Adrie... Adrie...

Adrie: (*schreeuwt, onzichtbaar*) Auwa! Ben je nu helemaal dol geworden? (*komt hinkend op uit links, in pyjama, zijn teen vasthoudend*) Draait dat kalf er haast m'n teen vanaf! (*steunend*) Het lijkt wel, alsof er een tractor overheen is gegaan!

Gemma: (*mee teruggekomen*) Wees blij. Ik had eerst een emmer water in je nest willen gooien. Maar dan heb ik toch maar naar de raad van mijn vader geluisterd en je heel zachtjes gewekt.

Adrie: (*kwaad*) Dat noem jij zachtjes? En wat doe je hier eigenlijk weer, ook nog in alle vroegte? Kun je een mens niet met rust laten?

Gemma: Mijn vader zegt, dat, hoe vaker ik bij jullie ben, des te vlugger je aan mij zult wennen.

Adrie: De fantast! En wat heeft hij nog meer gezegd?

Gemma: Dat ik op een gegeven moment niet meer in alle vroegte hoef te komen, omdat ik dan toch hier bij jou in bed slaap.

Adrie: Maar voor de rest voelen jullie je nog wel goed, hoop ik? (*verachtelijk*) In de schuur kun je voor mijn part slapen, maar niet bij mij in bed. Dan ga ik nog liever in de koeienstal liggen!

Gemma: Apropos koeienstal! De burgemeester was er net en zei... (*nadenkend*) ik moet me... ik moet jou eh... O ja, ik moet je zeggen, dat je je zou wassen en aankleden, omdat het zo geen gezicht is. En als jullie wakker zijn, komt hij terug, om in de koeienstal rond te rennen... aan een belangrijke zaak... zoiets ongeveer, geloof ik.

Adrie: De burgemeester, hier bij ons? Dat zul je wel gedroomd hebben!

Gemma: Nee, het is waar! De burgemeester was er en ook zijn plaatsvervanger, loco-burgemeester Engerling, van het aannemersbedrijf.

Adrie: (*honend*) Aha. En de paus en de koningin soms ook nog?

Gemma: Dat is stomme klets! (*af via links*) Maar dan ga ik wel naar je vader, die gelooft me beslist!

Alfred: (*schreeuwt, onzichtbaar*) Auwa! Hé zeg, ben je nu helemáál?!

Gemma: (*men hoort haar gekwebbel, dan weer op, nog achter zich sprekend*) ...en Engerling was er ook bij en over de koeienstal hadden ze het!

Alfred: (*achter haar aan op, in pyjama, steunend*) Oh Gemma, jouw temperament en fantasie zijn hartverwarmend, maar als je het nog eens waagt zó aan mijn dikke teen te draaien, krijg je een pak slaag!

Gemma: Waarom? Zo wek ik mijn vader elke morgen. Maar die is niet zo kleinzerig als jullie. (*af in rechts*) En nu zal ik het ontbijt gaan maken.

Adrie: Pa, moeten we dat stuk zoethout nou iedere dag over de vloer hebben?

Alfred: (*streng*) Adrie, zo spreek je niet over Gemma! Het is een ruwe bolster met een blanke pit, dat weet je. Haast iedere dag kookt ze voor ons en doet ze hier de huishouding. Daarvoor zou je best eens een beetje vriendelijker tegen haar mogen zijn. Vind je d'r dan helemaal niet een beetje aardig?

Adrie: Pa, elke van onze dertig koeien vindt ik aardiger dan haar!

Alfred: Maar onze koeien kunnen niet koken, wassen, strijken, de boel aan de kant doen en vóór alles: je geen liefde geven!

Adrie: (*wegwenkend*) Liefde! Liefde! Laat me niet lachen! Ik zou met Gemma moeten trouwen, alleen om het voortbestaan van deze hoeve veilig te stellen. En omdat Berends zelf geen zoon heeft, is zijn hoeve bij het huwelijk mee inbegrepen en aldus ook van de ondergang gered. Zo hebben jij en Berends dat toch met elkaar geregeld, of niet soms?

Alfred: Weet je, jongen, dat moet je toch meer pragmatischer zien.

Adrie: (*nikt op rechts*) Ik zie alleen die daar en dat is me meer dan genoeg! O nee, niet met mij! Bekijk dat portret toch eens!

Alfred: Wees nou niet zo eigenzinnig, jongen! Als je eens wat ouder bent, zul je haar kwaliteiten gegarandeerd beter naar waarde weten te schatten. Er komt een dag, dan kijk je haar in de ogen, er gaat een schok door je heen en dan zeg je: ha, dat is ze!

Adrie: Een schok? Ik krijg al kippenvel als ik alleen maar aan haar denk!

Alfred: Geloof me, ooit zul je het voelen en dan weet je wat echte liefde is! Zo is het ook met mij en je moeder gegaan.

Adrie: Aha. (*nieuwsgierig*) Vertel eens, wat was dat dan voor een gevoel?

Alfred: Tja, dat is moeilijk te beschrijven. Je moet het zelf gewaarworden. Weet je, het is zoiets als wanneer je bij het piesen per ongeluk een elektrische afrasteringdraad raakt.

Adrie: Gaffer zeg! Maar dat voel je wel!

Alfred: Ja ja, echte liefde kan soms ook wel pijn doen hoor. *(beiden af in links)* Maar kom, laten we ons eerst maar eens gaan aankleden. En daarna halen we oma.

Lien: *(op via midden, heeft posttas omhangen, roept in links)* Alfred, Adrie, tante post is er! *(haalt twee brieven uit de tas)* Een van de burgemeester persoonlijk en een van de afdeling financiën van de gemeente. Hoogstwaarschijnlijk de tweede aanmaning van de grondbelasting. *(kijkt om zich heen, hoofdschuddend)* En hier ziet het weer uit! Nog een geluk, dat Gemma haar handjes komt laten wapperen.

Gemma: *(op uit rechts, met een dienblad, waarop alles voor het ontbijt)* Goedemorgen, Lien. En, heb je ook iets voor mij?

Lien: Hallo Gemma! Je bent er al vroeg bij, zeg!

Gemma: Ja ja, pa zegt, dat ik het warm moet houden. Maar jij bent net zo goed vroeg vandaag.

Lien: Och ja, de vakantietijd is voorbij. Dan komen er niet meer zoveel ansichtkaarten, die ik moet lezen en dan gaat het ook vlugger. Vandaag heb ik er nog maar een. *(haalt ze uit de tas)*

Gemma: *(gaat op de tafel zitten, verwachtingsvol)* Laat eens kijken.

Lien: *(springt naast haar)* Moet je zien, de oude van Gompel krijgt een kaart uit Italië, met een haast naakte man erop!

Gemma: Naakt? Helemaal zonder kleren? Dan mag ik niet eens kijken! *(houdt een hand voor de ogen, maar gluurt tussen de vingers door)* Oh, maar die ziet er goed uit zeg!

Lien: Wie zeg je dat! Die Italianen hebben echt wel wat! Mooi strak en glad. Heel iets anders dan die bierbuik van mijn man, met zijn vijftientig litercapaciteit.

Gemma: Nou ja, ik zou met Adrie ook best tevreden zijn. Die ziet er net zo goed best uit. Als hij onder de douche staat, kijk ik soms wel eens stiekem. Maar pssst, niemand iets van zeggen!

Lien: *(heeft hem uit de zak gehaald)* En hier, Door van Gestel heeft weer zo'n catalogus laten komen met niets anders dan zulke prachtexemplaren van mannen. *(geeft hem haar)* Tot morgen kun je hem hebben, dan moet ik hem eindelijk bezorgen. Agaat Verwielen heeft hem al drie dagen gehad.

Gemma: *(steekt de catalogus bij zich)* Maar mondje dicht. Anders zou Adrie nog kunnen gaan denken, dat ik iets met zo'n Italiaan heb.

Lien: Maak je maar geen zorgen. En, hier nog iets nieuws soms?

Gemma: De burgemeester was er voorheen al en ik heb hem te woord gestaan.

Lien: Ach, hier was hij dus! Ik heb hem ook gezien, samen met die bandiet van een Engerling. En ik heb me al afgevraagd wat die twee

in alle vroegte is het beschermd natuurgebied moesten. Bij het berkenbosje waren ze. Dat kan in elk geval niet veel goeds te betekenen hebben. En dan die brief aan Rietveld hier! Ik denk, dat ik dit toch een beetje in het oog moet houden. Ergens klopt er iets niet.

Alfred: *(gekleed op van links)* Wat klopt er niet, Lien? Heb je alweer spoken gezien? *(op het ontbijt doelend)* Dat ziet er goed uit, Gemma. Dankjewel. *(neemt plaats, begint te eten)*

Lien: Ik heb een brief voor je, van de burgemeester hoogstpersoonlijk. En het moet iets heel belangrijks zijn, omdat hij begint met "mijn beste vriend Alfred". Dat is door het venster te zien, als men hem een beetje heen en weer schudt.

Alfred: *(grist hem haar geïrriteerd uit de hand)* Geef op! *(in zichzelf)* Als hij zo zoetgevooid begint, wil hij iets van me. *(legt de brief ongeopend op tafel, gaat verder met zijn ontbijt)*

Lien: *(staat ongeduldig naast hem, heeft het niet meer van nieuwsgierigheid, houdt al een mes gereed om de brief open te ritsen)* Wil je hem niet openmaken? Misschien is het wel iets heel belangrijks!

Gemma: Ik denk, dat de burgemeester wel geschreven zal hebben, dat u zich moet wassen en daarna netjes kleden.

Alfred: *(opent brief, leest, terwijl Lien over zijn schouder meeleest)* Kijk eens aan interessant!

Adrie: *(op uit links, eveneens gekleed en oma ondersteunend)* Langzaam maar, oma, we hebben tijd genoeg.

Oma: *(draagt een bril)* Je wilt nu al naar de kroeg? Maar nee, m'n jongen, toch niet al op de vroege morgen.

Gemma: Kom, oma, gaat u maar eens lekker ontbijten.

Oma: Dat is eerst nog moet gaan... *(gegeneerd)* Ik ben allang geweest hoor.

Gemma: Vandaag verstaat ze kennelijk weer eens helemaal niets.

Adrie: Maar desondanks is ze nog niet half zo lastig als jij. *(helpt oma op een stoel)* Zeg het eens, oma, wilt u een zacht gekookt eitje? En soms een lekker sapje? Gemma kan wel iets voor u brouwen.

Oma: *(verheugd)* Jij wilt eindelijk met Gemma gaan trouwen? Dat is goed, m'n jongen, heel goed.

Adrie: Oma, u kunt me wat! *(geschrokken van zichzelf)* Sorry hoor, met alle respect en achting.

Oma: *(verheugd)* Wat? *(Gemma over haar buik strijkend)* Je bent al in verwachting? Ja ja, zo vlug kan het gaan. En nu moet je maar een beetje gaan uitkijken en niet meer te zwaar tillen.

Gemma: Och, oma, als dat eens waar was: zo'n klein ukkie op m'n arm! Maar dat interesseert Adrie immers geen zier!

Oma: O ja, Adrie, je wilt er zelfs vier? Dat komt dan mettertijd wel.

Adrie: Oma, begint u nu ook nog met die onzin? Vier kinderen! Gemma alleen is al meer dan ik kan verdragen.

Oma: Ja, dat is waar, jongen. Als je er vier wilt, mag je niet versagen. Dan wordt het vooral in de wintermaanden pootaan spelen.

Adrie: *(stopt oma wat in haar mond)* Eet nu maar en bemoei er u voor de rest niet mee! *(allen ontbijten nu)*

Gemma: *(tot Adrie)* Oma heeft gelijk. Je zou best eens naar haar mogen luisteren.

Lien: *(klaar met lezen, slaat een hand voor de mond)* Dat is me wat zeg! De burgemeester stuurt iemand hiernaar toe om te overnachten en geen mens mag daar iets vanaf weten!

Alfred: *(merkt nu pas, dat ze heeft meegelezen, kwaad)* Hé zeg, wat heb jij met deze brief te maken? Is hij soms aan jou geadresseerd?

Lien: *(niet onder de indruk)* Alfred, ik zweer het je, de burgemeester voert iets in zijn schild! Ik zag hem voorheen met Engerling in het beschermd natuurgebied ronddolen en geloof me, die zijn iets aan het uitbroeden!

Alfred: Ga jij nu maar mooi je brieven bezorgen, in plaats van je in andermans aangelegenheden te mengen. Dit gaat je toch zeker geen sikkepit aan!

Lien: *(beledigd)* Oké, dan zoek het je maar zelf uit, help ik je niet! *(af via midden)* Ren maar gerust je eigen ongeluk tegemoet! Zelf schuld!

Alfred: Nieuwsgierige tante!

Adrie: Wat staat er dan in die brief?

Alfred: De burgemeester vraagt onze hulp. Hij wil, dat we hier iemand een paar dagen laten logeren, maar niemand mag daar iets vanaf weten. En de gemeente komt voor alle kosten op. Een beetje eigenaardig is het wel.

Adrie: Ik heb een idee. We nemen alleen iemand op als hij ons op de een of andere manier van Gemma verlost.

Gemma: *(snikkend)* Oh, wat ben jij gemeen! En voor zo iemand sloof ik me ook nog iedere dag uit! *(grist alles bij hem weg)* Voor mijn part mag je nu honger lijden! *(snuif haar neus in oma's schort)* Oma, Adrie is de gemeenste man die er bestaat!

Oma: O ja, m'n kind, maak je maar niet ongerust. Als het zover is, zal ik je wel uitleggen hoe het gaat.

Alfred: Allé Gemma, zo heeft hij het immers niet bedoeld. *(bevelend)* Adrie, je maakt haar onmiddellijk je excuses!

Adrie: Excuses? *(springt op, af via midden)* Dan ga ik nog liever naar de koeien! Daar ben ik in hetzelfde gezelschap en hoef me niet te verontschuldigen!

Alfred: Zo'n dwarsligger! (*troostend*) Gemma, op een gegeven moment zal hij heus wel ontdekken hoe waardevol jij voor hem bent. (*af via midden*) Ik zal hem wel eens tot de orde gaan roepen!

Gemma: (*alweer gekalmeerd, begint het ontbijt op te ruimen, drukt het bordje van Adrie tegen zich aan*) Als ik dan geen kinderen van hem kan krijgen, heb ik tenminste zijn bordje als aandenken. (*pakt het dienblad op, tot oma, die nog ergens op zit te knabbelen*) Doe maar op uw gemak, oma, blijft u maar rustig zitten. (*af in rechts*)

Oma: Weer gaan pitten? Wat is dat nou voor onzin? Ik sta net op.

Ernest: (*op via midden, met een grote donkere plastic zak, in gezelschap van Volkert*) Aha, hun oma is tenminste al boven water. (*met meer volume*) Ha, mevrouw Rietveld, hoe maakt u het? En eh, liggen de anderen nog steeds in hun luie nest over betere oorden te dromen?

Oma: O ja, het is al tot woorden gekomen. Alfred en Adrie zaten elkaar weer in de haren, dat heb ikzelf gezien.

Ernest: Oei, maar dan toch zeker niet over mijn brief, hoop ik? En wat denkt u, zal men hier voor korte tijd een gast kunnen opnemen?

Oma: Ja ja, van tijd tot tijd zijn er kleine problemen. Dat komt in de beste families voor.

Ernest: (*ziet de brief op tafel*) Kijk, daar is mijn brief toch! En gaat u me nou niet vertellen, dat die pas vandaag is aangekomen! Hij had er gisteren al moeten zijn! Typisch Lien! Zelfs als het gaat om een brief van de burgemeester, vergeet ze nog haar plicht!

Oma: Ja ja, dat klopt helemaal. Onze burgemeester is heus niet zo'n groot licht.

Ernest: (*woedend*) Ongehoord! Mevrouw Rietveld, hoe durft u! Dat kunt u zich niet zomaar permitteren! Zelfs niet, als u er misschien al honderd bent!

Oma: Precies. Die lijkt me ook niet voor de volle honderd procent!

Volkert: Allé Ernst, laat haar toch. Die weet niet eens, dat jij de burgermeester bent. (*tikt daarbij tegen zijn voorhoofd*) Zo eentje neem je toch zeker niet voor vol!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto